

Chương 2: Ma Vương Thành (2) - Kế Hoạch

(Số từ: 2912)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:17 PM 22/04/2024

Trong tiểu thuyết về cuộc sống đời thường mà tôi đã viết này, tôi đã trải qua sự kiện bạo lực nhất với tư cách là một bên liên quan, chính xác là với tư cách là một nạn nhân.

Những chữ cái kỳ lạ mà tôi không nhận ra được khắc trên các bức tường phía trên mỗi lối vào vô số căn phòng của Ma Vương Thành. Tuy nhiên, tôi đã có thể đọc chúng.

Mặc dù đây cũng là bối cảnh chung nhưng tôi vẫn cảm thấy không thoải mái, có lẽ vì tôi đã trải qua điều đó.

Bạn không biết cảm giác như thế nào khi đột nhiên có thể đọc được những lá thư mà bạn không quen thuộc cho đến khi bạn tự mình trải nghiệm điều đó.

Tôi đi ngang qua nhiều căn phòng, bao gồm phòng ăn, nhà bếp, kho vũ khí, kho chứa vật phẩm ma thuật, phòng thí nghiệm giả kim, nhà tù và nhà kho.

Tất nhiên, không có dấu hiệu nào chỉ ra lối đi bí mật hay gì đó.

Ý tôi là, sẽ thật kỳ lạ nếu họ trưng bày thứ như thế, nhưng ít nhất họ không thể đánh dấu nó là lối thoát hiểm sao?

Tôi phải nói rằng, tôi cảm thấy thật kỳ lạ khi có thể đọc được một ngôn ngữ mà tôi chưa từng nghe đến trước đây, nhưng giờ thì điều đó không còn cách nào khác.

Đương nhiên, cách bố trí Ma Vương Thành, thứ không bao giờ xuất hiện nữa sau phần Mở Đầu, không hề xuất hiện trong đầu tôi một cách kỳ diệu!

Trong những câu chuyện sở hữu khác, khi một nhà văn hoặc một người ham mê đọc sách bước vào thế giới sách, họ lập tức biết mình cần tìm gì.

Điều đó thật nực cười!

Tôi không có một chút manh mối nào về những điều này, mặc dù tôi đã viết nó!

Tôi chưa bao giờ nghĩ về những điều như thế. Tại sao tôi phải mô tả hoặc tưởng tượng những nơi không phải là một phần của sân khấu chính?!

Mặc dù vậy, tôi khá chắc chắn rằng mình sẽ không nhớ bố cục ngay cả khi tôi thiết lập nó đúng cách!

Ngay cả những thứ tôi đang mặc cũng chỉ là những bộ quần áo sang trọng mà Hoàng Gia Ma Tộc mặc, không phải một vật phẩm ma thuật đặc biệt nào cả.

-Kugong! Kugogogong!

Nơi này phức tạp như một mê cung... Tôi không biết liệu mình có tìm được lối ra hay không, nhưng trong tình huống này, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc cứ đi lang thang khắp lâu đài này mặc dù tôi giữ danh hiệu Hoàng Tử Ma Giới.

Nghĩ thử xem.

Tôi thực sự không biết mình đang hy vọng điều gì sẽ xảy ra, nhưng tôi phải suy nghĩ.

Không có cách nào để tìm ra cấu trúc của Ma Vương Thành cho dù tôi có nghĩ về nó bao lâu đi nữa, vì tôi thậm chí còn không biết nó ngay từ đầu.

Tôi thậm chí còn không thấy bất kỳ cấp dưới trung thành nào có thể giúp đỡ tôi hoặc cho tôi biết phải đi đâu.

Chẳng phải có một người như thế này ở bên cạnh tôi sao?

Họ sẽ đưa ra lời giải thích về lẽ thường của thế giới này và tình hình hiện tại mà không cần phải nhắc nhở.

Đại loại như: “Ồ, cái này, cái này và cái kia, nhưng trong tình huống này và tình huống này, đây là lúc ngài sẽ blah, blah!”

Hoặc là họ sẽ chết ngay sau khi hoàn thành vai trò của mình hoặc họ sẽ trở thành cố vấn của tôi!

Tại sao tôi lại không có một người như thế?!

Chỉ vì tôi là tác giả tiểu thuyết này mà họ nghĩ tôi không cần một người như vậy sao?

Ma Vương sẽ chết trong trận chiến ngày hôm nay.

Tôi không biết có thể loại nào cho tiểu thuyết này không, nhưng tôi đã thử viết tiểu thuyết này theo phong cách hậu kết.

Một thế giới hạnh phúc sau khi câu chuyện đi đến hồi kết.

Phần mà mọi người sống hạnh phúc mãi mãi sau khi đánh bại Ma Vương.

Thế giới sau câu chuyện về hành trình đánh bại Ma Vương của các anh hùng đã đi đến hồi kết sau cái chết của anh ấy.

Đó là nội dung [Ma Vương Đã Chết].

Anh Hùng và tổ đội của anh ấy, những nhân vật chính trong câu chuyện gốc Fantasy, cũng được cho là sẽ chết ở đây.

Như vậy, cách duy nhất họ được nhắc đến trong câu chuyện là khi họ được ca ngợi là những anh hùng đã cứu thế giới. Ngoại trừ trong Mở Đầu, họ không có lần xuất hiện nào khác.

Tôi phải nghĩ ra điều gì đó.

Tôi phải nghĩ ra cách để sống sót.

Việc Ma Vương, người chỉ là cha tôi, sẽ chết trong bối cảnh này chẳng liên quan gì đến tôi.

Nếu tôi đến sớm hơn 1 ngày, có lẽ tôi đã có thể làm được điều gì đó, nhưng bánh răng đã bắt đầu chuyển động rồi.

Tôi cần ai đó hướng dẫn tôi, bất cứ ai nhận ra tôi đều được, tùy tùng của Ma Vương, bất cứ ai, nhưng tôi thậm chí còn chưa nhìn thấy một sợi tóc nào của một người như thế.

Họ có thể đã chết hoặc bị nhốt trong trận chiến với lực lượng con người đang cố gắng bao vây Ma Vương Thành bên ngoài.

Và tổ đội Anh Hùng đột nhập qua tầng hầm của Ma Vương Thành đáng lẽ phải chiến đấu với Ma Vương ở sảnh tiếp khách.

Tôi có thể trốn thoát bằng lối đi ngầm đó, nhưng tôi không biết nó ở đâu.

Anh Hùng biết rõ Ma Vương Thành này hơn tôi, một Hoàng Tử Quý! Đó là hoàn cảnh của tôi!

-Râmmm!

Chỉ riêng những âm thanh phát ra từ sân khấu chính đã thực sự đáng sợ.

Sau khi Ma Vương chết, Ma Vương Thành sẽ sụp đổ.

Ma Kết Giới mạnh mẽ được hỗ trợ bởi mana của Ma Vương sẽ được dỡ bỏ và binh lính loài người sẽ lao vào đây như những đợt sóng dâng cao.

Tôi không thể nhìn vào gương nhưng tôi có thể cảm nhận được một cặp sừng trên đầu mình.

Tôi không biết mình trông khác với con người đến mức nào, nhưng chỉ điều này thôi cũng đủ cho thấy tôi là một ác quỷ.

Làm sao tôi có thể sống sót trong hoàn cảnh như thế này?

Cho dù bạn biết rõ điều gì sẽ xảy ra trong tương lai thì điều đó có ích gì nếu bạn được sinh ra ngay trước khi một chiếc xe tải cán qua bạn?

Danh hiệu Hoàng Tử Quý và những lợi thế mà tôi thực sự có chỉ hữu ích nếu tôi còn sống!

Tôi chỉ mới biết mình đã chết cách đây vài giờ, nhưng ở đây tôi lại đang trên bờ vực của cái chết một lần nữa.

“Haa.... Haa....”

Tôi đã hụt hơi rồi vì chạy quanh Ma Vương Thành mà không biết mình đang ở đâu.

Chẳng phải có điều gì đặc biệt về huyết thống của Ma Vương sao?

Hay là do tôi còn quá trẻ?

Không, cơ thể này thật sự rất yếu.

Làm sao tôi có thể mới 17 tuổi mà sức chịu đựng kém như vậy? Cơ thể này phải ở trạng thái tốt nhất!

Tôi không biết dòng máu này mang theo những tài năng gì, nhưng hiện tại nó rõ ràng là vô dụng.

Sau khi chạy một lúc, cuối cùng tôi cũng có thể nhìn thấy khuôn mặt của chính mình phản chiếu trên cửa sổ.

Tôi nhìn nó, nhưng nó có vẻ không khác mấy so với con người.

Tuy nhiên, tôi có sừng trên đầu.

Không.

Những chiếc sừng này là thứ duy nhất nổi bật ngoài...

Tôi trông khá đẹp trai.

“Oh, oh.... Oh!”

Đẹp trai vãi.

Không, bây giờ không phải là lúc cho việc này. Tuyệt đối không.

Mọi chuyện sẽ kết thúc nếu tôi chết!

Nghĩ đến việc tôi sẽ cảm thấy dù chỉ một chút hạnh phúc trong tình huống này....

Tôi cảm thấy đau khổ hơn khi có được hạnh phúc. Tôi cố gắng chịu đựng để không hét lên vì sợ hãi hay vui mừng.

Nếu mình sống sót ở nơi này, mình sẽ trân trọng cơ thể này. Mình ước gì có thể cho bạn gái cũ xem cơ thể hiện tại của mình, dù mình sẽ không thể gặp lại cô ấy nữa...

Hãy bình tĩnh lại nào.

Đầu tiên là sừng.

Những chiếc sừng trên đầu tôi là một vấn đề.

Nếu quân đội loài người bắt được tôi như thế này, tôi nên biết ơn nếu họ lạng lẽ chặt đầu tôi.

Rất có thể họ còn làm tệ hơn nữa.

Nếu tôi biết sử dụng ma thuật, có lẽ tôi đã có thể thay đổi diện mạo của mình bằng ma thuật.

Hả?

Tôi đột nhiên ngừng chạy.

"Nơi đó!"

Tôi vội quay người chạy lại.

Phương pháp đó có thể đơn giản một cách đáng ngạc nhiên. Đơn giản đến mức người ta có thể gọi nó là buồn cười.

Mặc dù tôi không biết gì về cách bố trí Ma Vương Thành, nhưng tôi chắc chắn nhớ những nơi tôi đã đi qua.

Mặc dù tôi không biết trong những căn phòng đó có gì hay tôi có thể làm gì trong đó.

Ở những nơi tôi đi qua, có thể có thứ gì đó có thể cứu tôi bằng cách nào đó.

-Râm....

Sự rung chuyển bắt đầu giảm bớt.

Có vẻ như cuộc chiến đã dừng lại.

Nếu Ma Vương chết, Ma Vương Thành sẽ sụp đổ ngay lập tức.

Tôi không có thời gian để mất.

"Nhanh lên.... Nhanh lên...."

Nơi đầu tiên tôi bước vào là kho chứa vật phẩm ma thuật.

Tôi không biết bên trong có gì, nhưng chắc chắn phải có thứ gì đó có thể giúp tôi.

Có rất nhiều vật phẩm ma thuật lẫn lộn xung quanh, nhưng đó không phải là những thứ tôi muốn.

Tôi đi đến kho cuộn giấy nơi những cuộn giấy được chất cao tới tận trần nhà. Có một số bị mất tích, nhưng may mắn thay, chúng đã được đặt ngay đó và có những ma thuật được viết trên đó.

Thứ tôi đang tìm kiếm không gì khác chính là một Cuộn Dịch Chuyển Thuật.

Bằng cách nào đó thoát khỏi nơi này là ưu tiên hàng đầu của tôi.

Tôi không biết mình sẽ làm gì tiếp theo, nhưng đó là điều đáng suy nghĩ sau khi tôi sống sót ra khỏi đây.

[Viêm Hoả Ngục]

[Kỷ Băng Hà]

[Bão Tuyết]

[Bạo Phong Rực Cháy]

.
.
.

Có một chiếc tủ cuộn hình như từng chứa đầy những Cuộn Ma Thuật mạnh mẽ, nhưng giờ nó trống rỗng.

Là một nhà văn, có nhiều điều tôi không biết, nhưng tôi biết về nhận thức chung và thế giới quan của thế giới này.

Những cuộn giấy giúp dễ dàng thực hiện ma thuật thì cực kỳ tốn kém và khó chế tạo.

Những cuộn giấy chứa ma pháp tấn công mạnh mẽ như vậy được coi là vũ khí chiến lược mạnh mẽ theo tiêu chuẩn hiện đại.

Những cuộn giấy thậm chí có thể được sử dụng bởi những người không biết cách sử dụng ma thuật chỉ bằng cách mở chúng.

Vì thế chúng đáng giá.

Tuy nhiên, hiện tại, từ Cuộn Ma Thuật chứa những Cuộn Ma Thuật mạnh mẽ đó đã trống rỗng.

Rốt cuộc thì chúng ta đang ở trong tình trạng của một cuộc chiến tranh toàn diện. Họ mang theo bất cứ thứ gì có thể.

Chết tiệt, chuyện gì sẽ xảy ra nếu họ mang theo tất cả các Cuộn Dịch Chuyển Thuật? Tôi không biết họ sẽ sử dụng chúng như thế nào, nhưng đó chắc chắn là một khả năng.

Tôi tìm kiếm trong kho cuộn giấy khổng lồ và xem qua vô số cuộn giấy.

Tôi không có nhiều thời gian.

Hầu hết các Cuộn Tấn Công Thuật đã bị lấy ra, nhưng kho lưu trữ vẫn tràn ngập các Cuộn Ma Thuật.

Có một số rất nhỏ, tôi thậm chí không thể biết chúng chứa đựng ma thuật gì.

Nhiều cuộn giấy thuộc loại hỗ trợ đã bị bỏ lại, chẳng hạn như Mê Hoặc, Thôi Miên, Ảo Ảnh, v.v.

Rõ ràng Dịch Chuyển Thuật là một trong những ma thuật cấp cao nhất trong thế giới này.

Cuộn Dịch Chuyển Thuật không phổ biến, nhưng đây là Ma Vương Thành.

Và sau khi nhìn vào tủ cuộn giấy cấp cao nhất vừa rồi, khá rõ ràng rằng họ cũng nên có những Cuộn Dịch Chuyển Thuật.

"Tìm thấy nó rồi!"

Giữa vô số cuộn giấy, cuối cùng tôi cũng tìm thấy nó.

[Dịch Chuyển Thuật]

Tôi thực sự không biết phải đi đâu.

Tôi sẽ chỉ nghĩ xem sẽ đi đâu sau khi niệm phép.

Miễn là không phải nơi này thì đi đâu cũng được.

Ngay cả ở đâu đó trong Nhân Giới cũng được.

Tôi có thể mất 10 phút hoặc có thể 1 giờ để tìm thấy thứ này, nhưng cái chết lại đến gần hơn sau mỗi giây trôi qua, nên tôi chỉ nhanh chóng mở cuộn giấy ra.

Và sau đó.

Không có chuyện gì xảy ra.

[Dịch chuyển tức thời bị cấm trong khu vực này.]

“Vãi lon!”

Kết giới khiến người ta không thể sử dụng các kỹ năng hoặc ma thuật liên quan đến không gian để di chuyển xuyên qua không gian bên trong nó.

Mặc dù Ma Vương đã chết, nhưng kết giới ngăn cản việc du hành không gian vẫn còn hoạt động phải không?

Chà, nếu không phải như vậy thì các anh hùng đã dịch chuyển tức thời đến đó và sẽ không sử dụng lối đi bí mật.

Tôi đã cố gắng biện minh cho lỗi viết thô thiển thiếu suy nghĩ của mình.

Các anh hùng không cần phải dịch chuyển tức thời, họ chỉ cần vào Ma Vương Thành thông qua mật đạo.

Nó không rõ ràng sao? Nếu họ có thể dịch chuyển tức thời, tại sao họ lại sử dụng mật đạo?

Đáng lẽ phải có bình luận như thế.

Nếu ai đó bình luận những điều như thế này khi tôi còn sống thì tôi đã không bị trừng phạt như thế này.

Tôi không biết về Công Dịch Chuyển, nhưng bây giờ Cuộn Dịch Chuyển Thuật đã không còn nữa.

Có thể có một cánh cổng như vậy ở đâu đó, nhưng nếu có thì tôi cũng không biết nó ở đâu.

-Waaaaaa!

Tiếng la hét bắt đầu vang vọng từ xa.

Quân đội loài người chắc chắn đang đẩy lùi quân đội ác quỷ, sau khi nhuệ khí của họ đã tụt xuống tận đáy, giống như những chiếc lá mùa thu.

Tôi có nên chết như thế này không?

Nếu tôi có vài Cuộn Tấn Công Thuật ở đây thì tôi đã câu giờ với chúng rồi.

Tuy nhiên, ở đây chỉ có những Cuộn Hỗ Trợ Thuật, không có tác dụng gì trong chiến tranh.

Tôi là Hoàng Tử Ma Giới, nhưng hóa ra tôi lại là một con chó thua cuộc không có sức mạnh.

Bộ quần áo sang trọng tôi mặc trên người chỉ để chứng tỏ rằng tôi là nhân vật chính của Ma Giới.....

Một phút sau.

Quần áo ưa thích.

Sự xuất hiện của tôi như một Ác Quỷ.

Và.

Những Cuộn Ma Thuật nằm rải rác khắp sàn nhà.

Vẫn còn một cọng rơm mà tôi có thể bám vào.

Tôi không biết liệu điều này có hiệu quả hay không, nhưng đó là điều duy nhất tôi có thể làm bây giờ.

Có thể có những phương pháp khác, nhưng để sống sót, dù sao tôi cũng phải đánh cược với mạng sống của mình.

Trong tình huống tôi bị bao vây hoàn toàn và không biết vị trí của mật đạo, tôi chỉ có một mục tiêu. Để tồn tại.

Nơi tôi đến là.

“Haa.... Haa....”

[Nhà Tù]

Khi đi xuống nơi tối tăm, hôi hám này, tôi vứt hết quần áo và trần truồng bước vào.

Sẽ thật tuyệt nếu chỉ có thêm vài cuộn giấy bên mình, nhưng tôi phải đánh cược và vứt bỏ mọi thứ.

Nếu tôi mang theo thứ gì đó thì sẽ rất đáng nghi ngờ.

Ma thuật mà tôi muốn sử dụng là một Hạ Cấp Thuật.

Chỉ một thôi.

Tuy nhiên, trong hoàn cảnh của tôi thì đó là ma thuật phù hợp nhất. Thứ nhất, kế hoạch của tôi sẽ không thành công nếu không có nó.

[Ngụy Trang Thuật.]

Tôi đã thay đổi diện mạo của mình.

Tôi cải trang thành một tù nhân con người bị ác quỷ bắt giữ.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading